

udateret

AFSENDER

Ernst Trier

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Vallekilde

Arkivplacering:

Mappe 108 nr. 40a-b.

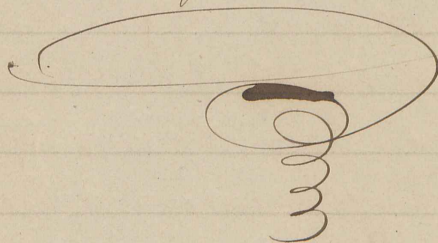
DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

brødt, for at sætte det igennem, at jeg
især behøver foregåede Eder og med alle
Peder i spidsen med frø og, ^{meget} ~~især~~ frø
lyst søde boller.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 108 Nr. 40A

Hvor det mæker mig, at have lidt om billedet
om Porsner og Hanna! Jeg naturligvis vil
jag gerne ridde for Dem, når de
tror sig til mit hoved eller kan have
gavn der af! Det jeg ellers kunde give
Dem en visning på hovedet! Adolf Nies
har en dejlig Qatter. Mon hun ikke
blev gift med en Sabronsen? Jeg
synes, at hun måtte passe til i det
en Hanna. Det er bedeligt, at der
er så langt mellem Valkhede, København
og jeg er bleven sådan især etakkelt
Hvor vilde det ellers være forment at /

2

med under det billedes tilbliven —
Med henpaa to spørgsmålet om dug til
bordet, — kan jeg meddele Dem, at det
ord „bord = dug“ findes ikke i hele bibelen,
så man rimeligvis ikke (bryer sådan. Billedet
for Egypten og det materne Fæderlandt vides
det samme. — I det tidlige tid, sig, til
man kom i forbindelse med Mesopotamien og Babylon
såd man tilbord. Da man senere begynde
at bygge tilbord, tvivlede profeterne (Isaie
Amos o. andre) der imod. Man betragtede det
som indførelse af klodragt og forpint Jorde
sligt. Altså: man sad tilbord. Men hvad
sag man på? Rimeligvis at i almindelighed
den bare Jord (på samme måde som ~~et~~
billedet for Egypten vides det.) med et ganske
lavt tilbord foran sig. Dog bryer man
fæderlandet ~~trav~~ også atok. (L. 2 Kong.
4, 10) Men det blev nok oftest betragtet som
hedens-sag. Man bryer aldrig Knæ
og gaffel. Man bryer sine fingre,
man meder skulder forer til munden, sæder

3
Peregrins, Langmænd og Torremønter. —
I Smiths Dictionery of the bible II side 284
(under ordet "Meal") findes et lille ledet
som er ret oplysende: 3 forrenede mænd sadde
på jorden, med hordet loer sig, spisende med
fingrene, men to tyende etå bag ud, en med
drille, en med en isft. — Inden ved jeg
intetsomhelst ^{bestemt} om, hvor offermøllernes holdes.
Jeg synes neppe, at jeg kan tænke, at det var
i selve Tabeoradlet, som jo ikke var mere
stort. Men når der siges, at Elbana, drag
op til Tils — man kan da ikke havde
sit telt med, og så ned ut i mellem
vækkerne i sit telt ved selvsåne byskeder?
Jeg tilkøby to at tro det, men her intet
bestemt sig endnu derom. — Jeg er næsten
sikker om dem med smil bemærkninger, fordi de
selv har bedt mig derom. Men bare de
an ikke bliver lidt argere derover! Ti det
kan jo let ske, at de kommer den
Kenatrueriale composition på tvært.
Og hvad den argere, har den jo have

4
sige frihed og berne for lov til at
forme sig uden at være bunden af anto.
krævetke oplysninger. Det er jo en helt anden
sag for os, der skal male med ord i sine
fortællinger. — Men som sagt: jeg håber,
at jeg ikke giver fortællerne at vende dem
og mere de end i at fæld min viden
hed.

Skil Rosf hilsen til Dem og hustru og
sønnerne — siger de alle, at man har
en stolt fornemmelighed, når man taler sådan
om sønner i fortællinger!

Gods fred!

Deres ven

J. M. M.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 108 Nr. 40 B

Hjærtelig hilsen og tak for viden fra
deres ven

Poul Hansen

Hils deres hustru, broder og sønner;

hvorvidt derind familiens yngre medlemmer sig en
en hilsen, for jeg ikke have nogen mening om, ja end behøver det